

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Endelig foretoges afstemning vedrørende lovforslag nr. L 268:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om standarder for transmission af tv-signaler m.v.

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

48) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 112:

Forslag til folketingsbeslutning om et udredningsarbejde vedrørende ændringer i embedsmændenes rolle i den offentlige forvaltning. Af Holger K. Nielsen (SF) m.fl.

(Fremsat 2/4 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Finansministeren (Mogens Lykketoft):**

SF har fremsat dette beslutningsforslag om et udredningsarbejde ud fra en tankegang om, at det er afgørende, at hvis der sker en glidning i embedsmandsrollen, at det så sker på et åbent grundlag.

Jeg er på regeringens vegne helt indstillet på, at vi laver et udredningsarbejde ikke nødvendigvis med henblik på at opstille meget præcise regler, men en analyse, en beskrivelse af det, man kalder den klassiske embedsmandsrolle,

udviklingen i ministrenes arbejdsfelt i de sidste mange år og embedsmændenes rolle som sparringspartner for ministrene, embedsmændenes kompetence og ansvar, hvor de agerer på ministrenes vegne i forhold til det politiske niveau, deres deltagelse i forbindelse med ministre i samråd, ministersekretariaternes udvikling og funktion i forhold til arbejdsgiveren, ministeren, i forhold til det politiske system, medierne og det øvrige embedsværk og tendenser med hensyn til at ansætte særlige rådgivere for ministeren, fordele og ulemper ved den type af ministerbetjening og overvejelser om sådanne rådgiveres ansættelses- og fratrædelsesvilkår, herunder i hvilken grad der skal være åbenhed om det.

Jeg vil også gerne, som SF efterlyser, kigge på systemernes udvikling i andre lande, nok især Sverige og Norge, og de erfaringer, man dér har med statssekretærordningen. Derfor vil mit svar på beslutningsforslaget være, at Finansministeriet tager initiativ til en arbejdsgruppe med den her opgave, og at der kommer en formand udefra, et par særlig sagkyndige udefra plus en person fra advokatstanden, en fra Jurist- og Økonomforbundet og fire ministerielle repræsentanter.

Det vil så være mit forslag, at man lader Finansministeriet betjene den sekretariatsmæssigt, og at man i øvrigt, hvis arbejdsgruppen mener, det er nyttigt, kan indhente bidrag fra forskere, der ikke er med i gruppen. Sådan et udvalgsarbejde kunne, som SF også lægger op til, gøres færdigt inden for det kommende folketingsår. Mit forslag vil være til den 1. april næste år.

Det er der forskellige partier, der har talt sammen om, og jeg har indtryk af, at et sådant svar vil kunne få bred opbakning.

Men så vil jeg da også godt gøre den tillægsbemærkning til problemstillingen, at når vi er optagede af også at være med til at tage det her initiativ, så er det ud fra en noget anden opfattelse af virkeligheden, tror jeg nok, end den, der ligger bag SF's beslutningsforslag. For jeg tror, at der bag SF's beslutningsforslag ligger en, skal vi sige lidt mindre realistisk opfattelse af, hvordan embedsmændene arbejder og har arbejdet i ganske lange åremål i forhold til det politiske system.

Jeg mener ikke, at embedsmændenes varetagelse af politisk betonedede opgaver, sådan som det foregår i praksis, indebærer nogen risiko for svækkelse af de klassiske embedsmandsdyder